

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 16Co/292/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712211600
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Prikrylová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3712211600.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Natálie Čekanovej a členiek senátu JUDr. Dariny Legerskej a A.. U. K. v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO 35 807 598, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o. so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO 36 864 421, proti žalovanému Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 6C/117/2012-68 zo dňa 12. septembra 2013, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a.**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu v spojenom konaní a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Žalobca sa svojimi návrhmi pôvodne vedenými na súde prvého stupňa pod sp. zn. 6C/117/2012, 6C/133/2012, 6C/137/2012, 6C/148/2012, 6C/151/2012, 6C/156/2012, 6C/157/2012, 6C/158/2012, 6C/159/2012, 6C/160/2012, 6C/162/2012, 6C/164/2012, 6C/167/2012, 6C/169/2012, 6C/171/2012, 6C/180/2012, 6C/181/2012, 3C/113/2012, 3C/124/2012, 4C/156/2012 a 7C/146/2012, ktoré súd prvého stupňa spojil na spoločné konanie pod sp. zn. 6C 117/2012, domáhal náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu bola spôsobená nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v tom, že 1/ o návrhu na zmenu súdneho exekútora v konaní sp. zn. 6C/180/2012 nerozhodol súd v zákonom stanovenej lehote a 2/ v konaniach 6C/117/2012, 6C/133/2012, 6C/137/2012, 6C/148/2012, 6C/151/2012, 6C/156/2012, 6C/157/2012, 6C/158/2012, 6C/159/2012, 6C/160/2012, 6C/162/2012, 6C/164/2012, 6C/167/2012, 6C/169/2012, 6C/171/2012, 6C/181/2012, 3C/113/2012, 3C/124/2012, 4C/156/2012 a 7C/146/2012 nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote. V predmetnej veci súd prvého stupňa v zmysle § 115 ods. 1 O.s.p. nariadil na prejednanie veci samej pojednávanie na deň 05.08.2013. Žalobca žiadal zrušiť nariadené pojednávanie z dôvodu rozhodnutia o otázke nestrannosti súdu a zákonného sudcu. K podaniu pripojil sťažnosť adresovanú Ústavnému súdu SR zo dňa 03.01.2012, ktorú podal z dôvodu porušenia základného práva zaručeného čl. 46 Ústavy SR a navrhol z tohto dôvodu prerušenie konania. Žalovaný sa z neúčasti na pojednávaní ospravedlnil a navrhol, aby súd vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti a prihliadol na písomné podanie. Súd prvého stupňa pojednávanie odročil za účelom opätovného predvolania účastníkov na deň 12.09.2013. Aj z tohto pojednávania sa žalobca ospravedlnil a požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu kolízie pojednávaní vedených na Okresnom súde v Nitre v senáte 18C a 7C v čase od 8.30 do 14.30 hod. s oznámením, že klient trvá na účasti splnomocneného advokáta a vylúčil substitúciu. Žalovaný sa ospravedlnil a súhlasil s tým, aby súd vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti a prihliadol na písomné podanie nachádzajúce sa v spise. Súd prvého stupňa

vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti účastníkov konania podľa § 101 ods. 2 O.s.p. keď žalovaný súhlasil, aby bola vec prejednaná a rozhodnutá v jeho neprítomnosti a právny zástupca žalobcu napriek tomu, že prevzal predvolanie na pojednávanie dňa 08.08.2013 súdu zaslal ospravedlnenie e-mailom dňa 11.09.2013 o 16.40 hod. a ako dôvod neúčasti uviedol pojednávanie dňa 12.09.2013 na Okresnom súde v Nitre. Súd prvého stupňa zistil dopytom na Okresnom súde v Nitre, že právneho zástupcu žalobcu zastupuje na pojednávaní advokátska koncipientka. Poukázal na to, že právny zástupca žalobcu je spoločnosť a mohla zabezpečiť účasť na pojednávaní svojim iným pracovníkom a pokiaľ žalobca trval iba na účasti konkrétneho právneho zástupcu mal možnosť si zvoliť od 08.08.2013 iného právneho zástupcu.

Vo veci rozhodol za aplikácie § 3 ods. 1 písm. d/, § 3 ods. 2, 5, § 6 ods. 1, 2, 4, § 9 ods. 1, 2, zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom v čase tvrdeného nesprávneho úradného postupu súdu, a § 44 ods. 2, 8 Exekučného poriadku platného od 01.06.2011a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. V konaní najskôr zisťoval existenciu podmienok, ktoré zakladajú objektívnu zodpovednosť štátu za vznik škody, a ktoré musia byť splnené súčasne: 1/ nesprávny úradný postup pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia, 2/ vznik škody a 3/ príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Konštatoval, že na predmetné exekučné konanie sp. zn. 8Er 210/2006 sa vzťahuje zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov. Žalobca v spojenej veci 6C 117/2012, v ktorej bola spojená i vec sp. zn. 6C 180/2012 (exekučné konanie 8Er 210/2006) nárok v zásade vyvodzoval z toho, že rozhodnutím súdu o návrhu na zmenu súdneho exekútora po uplynutí zákonnej 30-dňovej lehoty bolo porušené jeho právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. V danom prípade žalobca podal návrh na zmenu súdneho exekútora na exekučnom súde dňa 20.09.2010 a exekučný súd o tomto návrhu rozhodol dňa 04.02.2011. K argumentácii žalobcu o porušení jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (pri rozhodovaní o návrhu na zmenu exekútora) uviedol, že existenciu zbytočných prietahov v súdnom konaní môže určiť len Ústavný súd SR. Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne a nemusí mať nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (II. ÚS 57/01, I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02). V zmysle týchto právnych záverov posúdil skutočnosť, že o návrhoch na zmenu exekútora bolo rozhodnuté po uplynutí zákonnej lehoty. Dospel k záveru, že žalobcovi v prípadoch podozrenia, že exekučný súd nekonal o jeho návrhoch na zmenu súdneho exekútora, nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy, ktorým by bolo podanie sťažnosti predsedovi príslušného súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa § 3 ods. 7 v spojení s § 62 a nasl. Zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch. Ak tento prostriedok nápravy nevyužil, zanedbal tým svoju všeobecnú preventívnu povinnosť v zmysle § 415 O.z., aby nedošlo ku škode na jeho majetku. Ustálil, že v prípade návrhu zmeny v osobe exekútora nebolo zistené, že by Ústavný súd SR alebo predseda Okresného súdu v Považskej Bystrici vyslovili, že došlo k prietahom v konaní. Zdôraznil, že v čase podania návrhu na zmenu exekútora nemohlo dôjsť k žiadnej škode na strane oprávneného, keďže pôvodný exekútor má podľa zákona a na základe udeleného poverenia oprávnenie i povinnosť vykonávať úkony za účelom vymoženia pohľadávky oprávneného.

Vo veciach sp. zn. 7Er/866/2011; 7Er/77/2012; 5Er/867/2012; 4Er/785/2011; 10Er/800/2009; 10Er/620/2010; 3Er/786/2011; 4Er/794/2010; 10Er/269/2010; 4Er/788/2011; 8Er/784/2011; 4Er/654/2010; 5Er/786/2011; 4Er/106/2010; 8Er/630/2009; 8Er/867/2011; 7Er/97/2012; 4Er/202/2011; 3Er/865/2012 a 8Er/782/2011 žalobca uviedol, že majetková škoda a nemajetková ujma vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Považská Bystrica spočívajúca v tom, že o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol súd po uplynutí zákonom stanovenej lehoty. Následne konštatoval, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno, ale aj bremeno tvrdenia ohľadom prípadného vzniku škody. Keďže žalobca nepreukázal samotný vznik škody, tak vyhodnotenie tvrdení o výške škody, ktorá mu mala vzniknúť, by boli nehospodárne. Neobstojí tvrdenie žalobcu o tom, že presnú výšku škody nemôže vyčíslieť s ohľadom na ochranu osobných údajov, obchodného tajomstva, resp. dôverných informácií. Ani v jednej zo spojených vecí nemožno konštatovať existenciu príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a uvádzanou škodou, keď súd mal za to, že žalobcovi žiadna škoda nevznikla. Aj keby žalobca zdokladoval náklady na udržanie a správu informačného systému, nepreukázal ich spojitosť s nedodržaním lehoty na rozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora, t.j., že by mu náklady nevznikli aj za situácie, ak by bola zákonná lehota dodržaná, keďže pohľadávka je exekučne vymáhaná. K uplatneniu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle § 17 ods. 2 Zák.

č. 514/2003 Z.z. uviedol, že oneskorené rozhodnutie v prejednávanej veci nezasahuje do práv žalobcu v takej miere, že by bolo na mieste jej priznanie. Bolo na žalobcovi, aby preukázal, že samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením. Samotné vedenie exekučného konania bez ohľadu na jeho dĺžku nie je objektívnou prekážkou na udržiavanie kontaktu oprávneného resp. exekútora s povinným a tak isto nie je dôvodom k vzniku insolventnosti povinného, pretože obvykle dôvodom nespĺnenia dlhu povinného je jeho nesolventnosť ešte v čase pred rozhodnutím v základnom konaní. Tvrdenia žalobcu o pocitoch frustrácie, úzkosti, neistoty, a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti u riadiacich členov žalobcu vyhodnotil tak, že pre posúdenie vzniku nemajetkovej ujmy u právnickej osoby sú bezpredmetné, pretože ujma nevzniká priamo fyzickým osobám, ktoré sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú. Žalobca nijako bližšie nekonkretizoval zánik podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov neupresnil, v čom a ako oneskorené rozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora ovplyvnilo jeho ďalšie podnikateľské postupy. Pokiaľ žalobca pri vyčíslení náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z nálezov Ústavného súdu SR o zbytočných prietahoch a poskytnutí finančného zadosťučinenia poukázal na to, že žalobca netvrdil a nepreukázal, že sa pokúšal vzniknuté prietahy pri rozhodovaní exekučného súdu riešiť sťažnosťou predsedovi súdu, ktorý mohol zjednať nápravu a predísť tak prípadnej ujme na jeho strane, pričom uvedená procesná aktivita žalobcu, ako jedná z možných účinných právnych prostriedkov ochrany práv, je podmienená práve Ústavným súdom SR pri rozhodovaní o zbytočných prietahoch a priznávaní náhrady nemajetkovej ujmy. Žalobu zamietol ako nedôvodnú, nakoľko nemal preukázané splnenie všetkých podmienok nevyhnutných pre konštatovanie zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že mu žiadne trovy konania nevznikli.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodov, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., keď účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.), rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p.), súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p.), pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na to, že súd prvého stupňa nemohol postupovať podľa § 101 ods. 2 O.s.p. a vec prejednať v jeho neprítomnosti. On, žalobca riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Ak napriek tomu súd prvého stupňa vec prejednal, odňal mu tým právo na konanie pred súdom. Tiež sudcu, ktorý vydal napadnutý rozsudok, nepovažoval za nestranného. Uviedol, že rozhodovanie veci zákonným sudcom (aj súdom) je základným predpokladom na naplnenie podmienok spravodlivého procesu (IV. ÚS 345/09). Základné právo na prejednanie a rozhodnutie veci nestranným súdom podľa čl. 36 ods. 1 Listiny a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je v občianskom súdnom konaní zabezpečené vylúčením sudcu z jej ďalšieho prejednávania a rozhodnutia pre jeho zaujatosť (§ 12 - 16 O.s.p., I. ÚS 27/98). Nedostatok nestrannosti sudcu je súčasťou pojmu „zákonný sudca“ (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, III. ÚS 16/2000). Je názoru, že rozhodnutie krajského súdu vo veci nestrannosti je v rozpore s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva. Z toho dôvodu podal ústavnú sťažnosť pre porušovanie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Za týchto okolností nie je prípustné, aby konanie pokračovalo ústnym pojednávaním, v ktorom vykonával úkony a rozhodoval vylúčený sudca. V konaní bolo možné uskutočniť len také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad. Za danej procesnej situácie ústne pojednávanie nebolo neodkladným úkonom. Konečné rozhodnutie vo veci súdom (vylúčeným sudcom) neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že nebolo právoplatne rozhodnuté o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Správanie súdu prvého stupňa, kedy predbehol vydaním konečného rozhodnutia účinky právoplatného rozhodnutia o prerušení konania z dôvodu rozhodovania o otázke nestrannosti sudcu, zakladá porušenie práva žalobcu na súdnu ochranu a marí jeho možnosť konať pred súdom. Žalobca taktiež poukázal na to, že nemal možnosť vyjadriť sa k tým tvrdeniam žalovaného, z ktorých súd vychádzal v rozhodnutí a nemal možnosť vyjadriť ani k dôkazom, ktoré súd vykonával, a na ktorých založil toto rozhodnutie. Tým došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu práva žalobcu na súdnu ochranu ako aj k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom. Koncepcia spravodlivého súdneho

konania zahŕňa aj právo na kontradiktórne konanie, v ktorom musia mať strany možnosť nielen predložiť dôkazy nevyhnutné pre úspešnosť žaloby, ale aj možnosť oboznámiť sa so všetkými predloženými dôkazmi alebo stanoviskami, k týmto sa vyjadriť s cieľom ovplyvniť súdne rozhodnutie. Žalobca ako strana konania nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov žalovaného, nemal možnosť sa k nim vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich protitvrdení. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie, ktorého rozsah a obsah si určil sám a vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či šlo o listiny založené v exekučnom spise. Za dôkaz v danom konaní môžu slúžiť len listiny založené v exekučnom spise, pretože vec sa týka nesprávneho úradného postupu štátneho orgánu. Dôvodil, že pokiaľ žalovaný nereagoval na výzvu súdu prvého stupňa, aby predložil písomné vyjadrenie k žalobe v zmysle § 114 ods. 3 O.s.p., mal rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O.s.p. Ďalej súdu prvého stupňa vytýkal, že úplne ignoroval všetky jeho tvrdenia o majetkovej škode, ktorá mu vznikla s titulu udržiavania a správy informačného systému a titulom uplatnených výdavkov. V tejto časti považoval rozhodnutie za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, za prejav svojvôle a arbitrárnosti. Napriek tomu, že skutkový dej a skutkový základ je v tomto konaní jedinečný, súd prvého stupňa svoje negatívne rozhodnutie odôvodnil úplne rovnakými dôvodmi a vetami ako v iných svojich rozhodnutiach, v ktorých vystupuje žalobca a žalovaný, avšak v ktorých bol rozdielny skutkový dej a základ. Nemožno ústavnoprávne akceptovať, že súd vytvára odôvodnenia rozsudkov formulárovým spôsobom. Žalobcovi nebolo z odôvodnenia napadnutého rozsudku zrejmé akou úvahou súd prvého stupňa dospel k tomu, že majetková škoda a nemajetková ujma nevznikla. Žalobca hodlal v konaní prostredníctvom vykonaného pojednávania predložiť dôkazy o výške majetkovej škody, a to aj prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie zabezpečil. Súd prvého stupňa však dokazovanie skrátil len na dôkazy vykonávané ex offo a neoznámil mu, že hodlá vyhlásiť rozhodnutie vo veci samej tak, aby mal priestor navrhnuť alebo predložiť ďalšie dôkazy. Podľa žalobcu súd prvého stupňa vôbec nevysvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky ako aj jeho práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na rozhodnutie v zákonom stanovenom čase. Napadnuté rozhodnutie považoval žalobca za vnútorne rozporné, nakoľko súd prvého stupňa nekonštatoval zistené porušenie práva a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujmy žalobcovi. S poukazom na uvedenú argumentáciu a vytknuté procesné chyby žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vrátil vec tomuto súdu na opätovné prejednanie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou, včas v zákonnej lehote na podanie odvolania, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 42 ods.3 O.s.p. aj náležitosti podľa § 205 ods.1 O.s.p. s uvedením dôvodov odvolania vo veci samej, vykonal odvolací súd preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania. Dôvodmi odvolania vymedzenými žalobcom a ich rozsahom je odvolací súd viazaný podľa § 212 ods.1 O.s.p.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu žalobcom podaného odvolania, bez nariadenia ústneho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a vo veci verejne vyhlásil rozsudok podľa § 211 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p., keď dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a preto napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie dostatočným spôsobom, dôkladne sa zaoberal tvrdeniami a dôkazmi účastníkov konania, dôkazy vyhodnotil v súlade so zásadami uvedenými v § 132 O.s.p. a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, keď s poukazom na ním citované ustanovenia zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku a zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní žalobu zamietol a žalovanému ako úspešnému účastníkovi konania náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie a bránenie práva podľa § 142 ods. 1 O.s.p. nepriznal z dôvodu, že tieto nešpecifikoval a v konaní mu žiadne nevznikli. Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa podrobne a presvedčivo odôvodnil v súlade s požiadavkami § 157 ods. 2 O.s.p. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje správnosť jeho dôvodov, na ktoré v podrobnosti odkazuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia uvádza nasledovné dôvody.

Obligatórne (§ 212 ods. 3 O.s.p.) sa odvolací súd zaoberal, či v konaní pred súdom prvého stupňa nedošlo postupom súdu k procesným vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. a/ - g/ O.s.p. a tzv. iným vadám konania, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolacie dôvody posudzoval odvolací súd podľa obsahu tohto opravného prostriedku. Žalobcom namietané vady konania vymedzené v § 221 ods. 1 písm. f/ a g/ O.s.p. sú vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj článku 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Preto odvolací súd posudzoval či postupom súdu prvého stupňa nebola účastníkom odňatá možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) a vo veci rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p.).

V ustanovení § 14 O.s.p. sú upravené podmienky, ktorých splnenie má za následok, že sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci. Predmetný dôvod odvolania sa však výslovne obmedzuje len na rozhodovanie vylúčeného sudcu, nakoľko rozhodovacia činnosť ostatných sudcov tohto okresného súdu nie je v tejto veci daná. Námetka žalobcu, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa vydal vylúčený sudca, predstavuje odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p. Jej dôvodnosť posudzuje odvolací súd vždy, bez toho, aby bol pritom viazaný tým, či prípadne otázku zaujatosti sudcu posúdil ešte pred vydaním napadnutého rozhodnutia nadriadený súd (§ 16 O.s.p.). Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca v žalobách (6C/117/2012, 6C/133/2012, 6C/137/2012, 6C/148/2012, 6C/151/2012, 6C/156/2012, 6C/157/2012, 6C/158/2012, 6C/159/2012, 6C/160/2012, 6C/162/2012, 6C/164/2012, 6C/167/2012, 6C/169/2012, 6C/171/2012, 6C/180/2012, 6C/181/2012, 3C/113/2012, 3C/124/2012, 4C/156/2012 a 7C/146/2012) vzniesol námietku a žiadosť o vylúčenie sudcov Okresného súdu Považská Bystrica z prejednávania a rozhodovania vecí. Súd prvého stupňa v súlade s ust. § 15a ods. 3 O.s.p. vyzval žalobcu, aby doplnil v lehote 15 dní od doručenia uznesenia námietku zaujatosti: proti komu smeruje; dôvod, pre ktorý ma byť sudca vylúčený; a kedy sa účastník podávajúci námietku zaujatosti o dôvode vylúčenia dozvedel a zároveň mu doručil aj uznesenie o zaplatení súdneho poplatku za námietku zaujatosti v sume 1 122 Eur (66 Eur x 17 návrhov), a to podľa § 5 ods. 1 písm. g) položky 17a Prílohy zák.č. 71/1992 Zb. Právny zástupca žalobcu písomnosti prevzal dňa 17.10.2012 a dňa 02.11.2012 doručil súdu odvolanie vo veci týkajúcej sa zaplatenia súdneho poplatku za vznesenú námietku zaujatosti, ktorým obsahom bolo oznámenie, že žalobca nepodal námietku zaujatosti podľa § 15 ods. 1 O.s.p.

Podľa § 15a ods. 3 O.s.p. posledná veta na podanie, ktoré nespĺňa náležitosti námietky zaujatosti, súd neprihliadne, v tomto prípade sa vec nadriadeného súdu nepredkladá. Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa postupoval v súlade s ust. § 15a ods. 1, 2, 3 O.s.p., keď na námietku zaujatosti neprihliadol vzhľadom k tomu, že žalobca jej obsah nedoplnil tak, ako to vyžaduje zákon a sám v odvolaní proti uzneseniu o zaplatení súdneho poplatku za vznesenú námietku zaujatosti uviedol, že nepodal námietku zaujatosti podľa § 15a O.s.p., a preto by súd na ňu nemal prihliadnuť.

Dôvodom na pochybnosti o nezaujatosti namietaného sudcu, ktorý o veci rozhodol, nemôžu byť ani úvahy žalobcu založené na skutočnosti, že súd prvého stupňa svojim nesprávnym úradným postupom zapríčinil vznik škody na strane žalobcu, lebo táto skutočnosť sama o sebe nevypovedá nič o vzťahu namietaného sudcu k účastníkom a k prejednávanej veci a nemožno z nej odvodiť, že by bola spôsobilá ovplyvniť jej nestranné rozhodnutie. Odvolací súd preto vyhodnotil uplatnenú odvolaciu námietku žalobcu ako nedôvodnú.

Odňatím možnosti konať pred súdom treba vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorým bola účastníkovi znemožnená realizácia tých procesných práv, ktoré mu občiansky súdny poriadok priznáva. K pojmovým znakom tohto odňatia patrí odňatie možnosti konať pred súdom, k odňatiu možnosti konať došlo v dôsledku postupu súdu a možnosť konať pred súdom sa odňala účastníkovi konania. Tieto pojmové znaky musia byť splnené súčasne. V súvislosti s týmto odvolacím dôvodom odvolací súd preskúmal splnenie podmienok na postup súdu prvého stupňa v konaní podľa § 114 ods. 1, 2, § 120 ods. 4, § 101 ods. 2 a § 123 O.s.p.

Podľa § 114 ods. 2 O.s.p., v rámci prípravy pojednávania súd doručí návrh na začatie konania (žalobu) odporcovi (žalovanému) spolu s rovnopisom a prílohami návrhu do vlastných rúk a poučí účastníkov podľa § 120 ods. 4. Vyjadrenie odporcu súd bezodkladne odošle žalobcovi.

Procesnou povinnosť súdu je pripraviť pojednávanie tak, aby ochrana práv účastníka bola rýchla a účinná a aby sa rozhodlo spravidla na jedinom pojednávaní. Súd musí procesné úkony vykonávať tak, aby nedochádzalo k porušovaniu práva účastníka na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Prípravou pojednávania podľa § 114 O.s.p. treba rozumieť všetku činnosť sudcu (predsedu senátu) od začiatku konania na súde až do začatia pojednávania vo veci. K procesným úkonom, ktoré je súd povinný vykonať podľa § 114 ods. 2 O.s.p. patrí doručenie návrhu na začatie konania (žaloby) spolu s prílohami odporcovi (žalovanému) do vlastných rúk na vyjadrenie s uvedením rozhodujúcich skutočností na svoju obranu a označenie dôkazov, ktorých sa dovoľáva, prípadne na predloženie listiny, v súdom určenej lehote. Občiansky súdny poriadok lehotu na vyjadrenie neurčuje, ide o tzv. sudcovskú lehotu, ktorú možno v odôvodnených prípadoch z vážnych dôvodov predĺžiť. V rámci prípravy pojednávania vykoná súd poučenie všetkých účastníkov konania podľa § 120 ods. 4 O.s.p., vrátane tých, ktorí sú zastúpení v konaní právnym zástupcom. Ide o prejav koncentračnej zásady a zásady neúplnej apelácie civilného procesu. Ak žalovaný splní povinnosť a k žalobe a k prílohám sa vyjadrí v lehote určenej súdom, súd toto vyjadrenie bez zbytočného odkladu odošle žalobcovi.

Odvolací súd po preskúmaní postupu súdu prvého stupňa konštatuje, že postup tohto súdu zodpovedá všetkým stanoveným procesným podmienkam prípravy pojednávania podľa § 114 ods. 2 O.s.p. Súd prvého stupňa spolu s predvolaním na pojednávanie na deň 05.08.2013 doručil právnemu zástupcovi žalobcu a žalovanému poučenie účastníka konania podľa § 120 ods. 4 O.s.p., a to dňa 18.07.2013. Vyjadrenie žalovaného k veci bolo doručené právnemu zástupcovi žalobcu dňa 18.07.2013. Dňa 02.08.2013 o 17.48 hod. doručil právny zástupca žalobcu súdu prvého stupňa e-mailom návrh na zrušenie pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu, konkrétne, že mu bolo doručené rozhodnutie krajského súdu o vylúčení, resp. nevylúčení sudcov Okresného súdu Považská Bystrica. Rozhodnutie krajského súdu žalobca považoval za nesprávne, zakladajúce zásah do jeho základných práv. Navrhol, aby súd konanie prerušil do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd. Súdu zaslal aj fotokópiu Sťažnosti zo dňa 03.01.2012 vo veci porušiteľa základného práva: Krajský súd v Banskej Bystrici (sp. zn. 17NcC/332/2012, OS RS - 16C/117/2012). Toto pojednávanie bolo odročené a dňa 12.09.2013 o 8.30 hod. Žalovaný sa z neúčasti na pojednávaní ospravedlnil a navrhol, aby súd vec prejednal a rozhodol v jeho prítomnosti a prihliadol na písomné vyjadrenie. Právny zástupca žalobcu obdržal predvolanie na pojednávanie dňa 08.08.2013 a súdu e-mailom dňa 11.09.2013 o 16.40 hod. zaslal ospravedlnenie z dôvodu kolízie pojednávania, konkrétne na Okresnom súde v Nitre.

Na prejednanie veci nariadil súd prvého stupňa pojednávanie podľa § 115 ods. 1 O.s.p. pri zachovaní lehoty podľa § 115 ods. 2 O.s.p. po splnení procesných povinností podľa § 114 ods. 2 O.s.p. Súd prvého stupňa vec prejednal a rozhodol bez účasti účastníkov konania a právneho zástupcu žalobcu postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 119 ods. 4 O.s.p. Na strane právneho zástupcu žalobcu absentoval dôležitý dôvod, pre ktorý by bol súd prvého stupňa povinný pojednávanie dňa 12.09.2013 zrušiť alebo odročiť. Ustanovenie § 101 ods. 2 O.s.p. umožňuje súdu vec prejednať a rozhodnúť v neprítomnosti účastníka konania alebo jeho právneho zástupcu v prípade splnenia podmienok, ktoré spočívajú v tom, že účastník konania alebo jeho právny zástupca bol na pojednávanie riadne predvolaný so zachovaním 5-dňovej lehoty na prípravu pojednávania (§ 115 ods. 2 O.s.p.) a tento účastník konania alebo jeho právny zástupca včas nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania. Tento dôležitý dôvod, pre povahu ktorého sa nemôže pojednávania účastník zúčastniť sa musí týkať predovšetkým jeho osoby a mal by sa vyznačovať určitou mierou nepredvídateľnosti, mal by byť závažný a svojím rozsahom alebo z iných dôvodov by mal obsahovať dôvodený znak ospravedlnosti. Dôležitosť dôvodu treba hodnotiť ku všetkým okolnostiam konkrétnej veci aj s prihliadnutím na zásadu hospodárnosti. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že boli splnené podmienky na prejednanie a rozhodnutie veci podľa § 101 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 119 ods. 4 O.s.p. Na strane právneho zástupcu žalobcu absentoval dôležitý dôvod, pre ktorý by bol súd prvého stupňa povinný pojednávanie dňa 12.09.2013 zrušiť alebo odročiť. Osobne právny zástupca žalobcu sa nezúčastnil pojednávania pred Okresným súdom Nitra. Dotazom Okresným súdom Považská Bystrica bolo zistené, že dňa 12.09.2013 právneho zástupcu zastupoval jeho koncipient. Tvrdenie právneho zástupcu žalobcu o jeho neúčasti na pojednávaní dňa

12.09.2013 z dôvodu kolízie pojednávania na Okresnom súde v Nitre s jeho osobnou účasťou bolo vyvrátené. Za daného procesného stavu súd prvého stupňa nariadením pojednávania na prejednanie veci samej umožnil sporovým stranám zúčastniť sa prejednanie veci vrátane možnosti označiť rozhodné skutočnosti a dôkazy, vyjadriť ku všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali (§ 123 O.s.p.), vykonať zhrnutie návrhov a vyjadriť sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci (§ 118 ods. 4 O.s.p.). Odvolací súd preskúmaním postupu súdu prvého stupňa, s prihliadnutím na všetky okolnosti veci, vyhodnotil postup tohto súdu ako správny, keď mal preukázané, že súd prvého stupňa mal pre prejednanie veci v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a žalovaného splnené všetky podmienky podľa § 101 ods. 2 O.s.p. Zo skutočností a postupov súdu prvého stupňa v konaní vyplýva, že právo žalobcu na kontradiktórnosť súdneho procesu nebolo porušené. Prejednaním veci v neprítomnosti účastníkov konania súd prvého stupňa neodňal účastníkom konania možnosť konať pred súdom. Súdne konanie v predmetnej veci prebehlo pred súdom prvého stupňa s pojednávaním. Právny zástupca žalobcu a žalovaný mali reálnu možnosť predkladať skutočnosti a dôkazy najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým súd prvého stupňa končil dokazovanie. Pred skončením dokazovania súd prvého stupňa vykonal poučenie účastníkov podľa § 120 ods. 4 O.s.p. a potom v súlade s § 118 ods. 4 O.s.p. uznesením vyhlásil dokazovanie za skončené. Odvoláciu námietku žalobcu o odňatí možnosti konať pred súdom postupom súdu prvého stupňa vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú.

K odvolacej námietke, že žalobca nemal možnosť vyjadriť sa k tým tvrdeniam žalovaného, z ktorých súd vychádzal v rozhodnutí a nemal možnosť vyjadriť ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a na ktorých založil toto rozhodnutie, ďalej že nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, takže nemal možnosť sa k nim vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich protitvrdení, odvolací súd uvádza, že koncepcia spravodlivého súdneho konania zahŕňa aj právo na kontradiktórne konanie, v ktorom musia mať strany možnosť nielen predložiť dôkazy nevyhnutné pre úspešnosť žaloby, ale aj možnosť oboznámiť sa so všetkými predloženými dôkazmi alebo stanoviskami, k týmto sa vyjadriť s cieľom ovplyvniť súdne rozhodnutie. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobca mal objektívnu možnosť vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam a dôkazom, ktoré uviedol a navrhol žalovaný v písomnom vyjadrení. Vyjadrenie žalovaného spolu s pripojenými prílohami k vyjadreniu mal právny zástupca vo svojej fatickej dispozícii od 18.07.2013 pred začiatkom pojednávania vo veci samej dňa 12.09.2013. V tomto smere je tvrdenie žalobcu nepravdivé.

Odvolací súd je toho názoru, že žalobca v konaní nespĺnil dôkaznú povinnosť podľa § 120 ods. 1 O.s.p. V sporových konaniach, ako je aj v danej veci, sa nesplnenie dôkaznej povinnosti prejaví v nepriaznivom meritórnom rozhodnutí pre účastníka, ktorý svoje dôkazné bremeno neunesol. Dôkazné bremeno je procesný inštitút, ktorý spočíva v zodpovednosti účastníka konania za to, že v konaní budú preukázané tie rozhodné skutočnosti, ku ktorým sa dôkazné bremeno viaže. Povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť závisí od účastníkov konania, ktorí tým vymedzujú predmet dokazovania, teda to čo má byť preukázané. Na preukázanie skutočností, ohľadom ktorých má účastník konania dôkazné bremeno slúži dôkaz, dôkazný prostriedok realizovaný v procese dokazovania. Vymedzenie okruhu skutočností, ktoré musí účastník uviesť a následne preukázať závisí od hypotézy hmotnoprávnej normy upravujúcej sporný vzťah medzi účastníkmi. Táto norma zároveň určuje rozsah dôkaznej povinnosti a dôkazného bremena. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci má charakter objektívnej zodpovednosti, ktorej podmienkami sú : výkon verejnej moci príslušným orgánom verejnej moci, vznik škody alebo nemajetkovej ujmy poškodenému a príčinná súvislosť medzi nimi. Tieto podmienky musí preukázať poškodený, ktorý znáša dôkazné bremeno o skutočnostiach, ktoré zakladajú objektívnu zodpovednosť štátu.

Právne vzťahy, z ktorých žalobca odvodzoval nároky uplatnené žalobou sú upravené zákonom č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (účinnosť 1. júla 2004, zmena vykonaná zákonom č. 215/2007 Z.z. s účinnosťou od 1. septembrom 2007, zmena vykonaná zákonom č. 477/2008 Z.z. a zákonom č. 517/2008 Z.z. s účinnosťou od 1. januárom 2009, zmena vykonaná zákonom č.508/2010 Z.z. s účinnosťou od 1. januárom 2011) v znení do 31.12.2012.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d/ zákona č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Vychádzajúc z citovaných ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. predstavuje existencia nesprávneho úradného postupu pri výkone verejnej moci orgánom verejnej moci hypotézu právnej normy. Pokiaľ nesprávny úradný postup existuje, nastupuje dispozícia právnej normy predstavujúca zodpovednosť štátu ako zodpovednostného subjektu za škodu, ktorá predstavuje právny následok nesprávneho úradného postupu v podobe sankcie. Dôkazná povinnosť žalobcu spočívala v preukázaní nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Považská Bystrica v jednotlivých exekučných konaniach. Nesprávny úradný postup žalobca charakterizoval ako nevydanie rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prietahov a vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok. Na preukázanie nesprávneho úradného postupu súdu prvého stupňa spočívajúceho v tom, že o návrhu na zmenu súdneho exekútora v ním uvádzaných exekučných veciach nerozhodol v zákonom stanovenej lehote, žalobca navrhoval ako dôkaz súdne spisy exekučného súdu vedené medzi oprávneným - žalobcom a povinnými uvedenými v jednotlivých žalobných návrhoch, ktorí boli označení menom a priezviskom, číslom zmluvy o úvere, z ktorej vyplýval záväzok povinného, ktorého neplnením vznikla peňažná pohľadávka, ktorej vymoženiu sa žalobca domáhal, a číslom exekučnej veci vedenej u súdneho exekútora. Súd prvého stupňa po zistení, že ide o exekučné konania vedené Okresným súdom Považská Bystrica, si tieto exekučné spisy pripojil.

V danom prípade bolo povinnosťou žalobcu preukázať, že exekučným súdom v primeranom čase a bez zbytočných prietahov, je nesprávnym úradným postupom podľa právoplatného rozhodnutia vydaného v inom konaní (sťažnosť u predsedu súdu na podklade sťažnosti na prietahy, disciplinárne konanie, konanie pred Ústavným súdom Slovenskej republiky, konanie pred Európskym súdom pre ľudské práva). Žalobca nepreukázal, že prietahy, o ktorých bolo v inom konaní rozhodnuté, sú neodôvodnené, boli podstatnou a rozhodujúcou príčinou vzniku škody žalobcu v exekučnom konaní z dôvodu, že jeho pohľadávka sa stala nevymáhateľnou a nevykonateľnou.

Odvolací súd dospel k záveru, že nevydanie uznesenia o zmene súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote je treba považovať za nesprávny úradný postup exekučného súdu v zmysle prietahov v konaní. Zároveň je treba uviesť, že nesprávny úradný postup sám, bez kumulatívneho splnenia ostatných predpokladov - vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a nesprávnym úradným postupom, nezakladá vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci. Súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku odôvodnil nenaplnenie naposledy uvedených predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu a konštatoval, že žalobca nepreukázal vznik škody a príčinnú súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom. Žalobca, napriek úvodnému všeobecnému uvedeniu odvolacích dôvodov, v odvolaní neuviedol (nepochybne z dôvodu predkladania veľkého množstva typových podaní na súdy), aké konkrétne nedostatky meritornému posúdeniu prejednávaneho prípadu a vecnému dôvodu zamietnutia návrhu, vytýka. Uvádza len všeobecné konštatovania (napr. "súd sa dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané", "súd úplne ignoroval všetky tvrdenia žalobcu o majetkovej škode z titulu na udržiavanie a správu informačného systému a z titulu výdavkov na administratívne spracovanie textov urgencií atď."), ktoré uvádzal aj v návrhu. Okrem toho uvedené odvolacie tvrdenie nevyplýva z predmetného

rozhodnutia a nezodpovedá ani skutkovým zisteniam ani právnemu hodnoteniu uvedenému v odôvodnení rozhodnutia okresného súdu. Žalobca v odvolaní nenapadol podrobné skutkové a právne závery súdu prvého stupňa o nepreukázanom naplnení predpokladov vzniku zodpovednosti štátu za škodu (neexistenciu nesprávneho úradného postupu, škody a príčinnej súvislosti). Rovnako žalobca v odvolaní žiadnou odvolacou námietkou nenapadol hmotnoprávne dôvody zamietnutia návrhu na náhradu nemajetkovej ujmy. Napadnutý rozsudok považuje odvolací súd za vecne správny, pretože následkom nepreukázaného kumulatívneho naplnenia všetkých predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu je zamietnutie návrhu žalobcu dôvodné.

Žalobcom namietaný nesprávny úradný postup súdu ako orgánu verejnej moci, ktorého následkom mu vznikla majetková škoda a nemajetková ujma, súvisel s rozhodovacou činnosťou súdu. Odvolací súd vychádzajúc z obsahu tvrdení uvedených žalobcom v žalobe je toho názoru, že žalobcom namietaný nesprávny úradný postup charakterizovaný ako vykonanie úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok, nemožno pod nesprávny úradný postup vôbec podriaďiť. Je nepochybné, že žalobca namietal vady exekučného konania a vady exekučného rozhodnutia. V danom prípade bolo povinnosťou žalobcu preukázať, že v návrhu na zmenu súdneho exekútora v konaní 8Er/210/2006 (6C/180/2012) a v konaniach o udelení poverenia na vykonanie exekúcie vedených pred Okresným súdom Považská Bystrica pod sp. zn. 7Er/866/2011; 7Er/77/2012; 5Er/867/2012; 4Er/785/2011; 10Er/800/2009; 10Er/620/2010; 3Er/786/2011; 4Er/794/2010; 10Er/269/2010; 4Er/788/2011; 8Er/784/2011; 4Er/654/2010; 5Er/786/2011; 4Er/106/2010; 8Er/630/2009; 8Er/867/2011; 7Er/97/2012; 4Er/202/2011; 3Er/865/2012 a 8Er/782/2011 (6C/117/2012, 6C/133/2012, 6C/137/2012, 6C/148/2012, 6C/151/2012, 6C/156/2012, 6C/157/2012, 6C/158/2012, 6C/159/2012, 6C/160/2012, 6C/162/2012, 6C/164/2012, 6C/167/2012, 6C/169/2012, 6C/171/2012, 6C/180/2012, 6C/181/2012, 3C/113/2012, 3C/124/2012, 4C/156/2012 a 7C/146/2012), exekučný súd nerozhodol v primeranom čase a bez zbytočných prietahov a že toto rozhodnutie je nesprávnym úradným postupom podľa právoplatného rozhodnutia vydaného v inom konaní (sťažnosť u predsedu súdu na prietahy v konaní, disciplinárne konanie, konanie pred Ústavným súdom SR, konanie pred Európskym súdom pre ľudské práva). Žalobca nepreukázal, že prietahy v exekučnom konaní sú neodôvodnené a boli podstatnou a rozhodujúcou príčinou vzniku škody žalobcu.

Zákon č. 514/2003 Z.z. stanovuje obligatórne mimosúdne prejednanie nároku na náhradu škody v prípadoch, keď ku škode došlo nezákonným rozhodnutím (§ 7) ako aj nesprávnym úradným postupom (§ 9). Žalobca v konaní nepredložil žiadnu listinu o vykonaní mimosúdneho prejednania nároku na náhradu škody s príslušným orgánom štátu. Podmienkou podania žaloby na súde je predchádzajúce mimosúdne prejednanie nároku (§ 16). Túto podmienku musí splniť žalobca a splnenie tejto podmienky nie je možné zamieňať s vykonaním dôkazov v procese dokazovania tak, ako to označil v žalobe, keď ako dôkaz navrhol vykonať pripojenie spisu žalovaného k predbežnému prerokovaniu nároku.

Odvolacie dôvody prezentované žalobcom v odvolaní nemajú oporu v zistenom skutkovom stave ani v právnom posúdení veci súdom prvého stupňa. Predloženie listinného dôkazu v podobe znaleckého posudku, ktorý mienil žalobca v konaní vykonať, môže byť odvolacím dôvodom iba za splnenia zákonných podmienok podľa § 205a ods. 1 O.s.p., čo v danom prípade nenastalo. Odvolací súd uvádza, že aj v prípade jeho pripojenia, nevykonanie dokazovania oboznámením obsahu tohto znaleckého posudku by vzhľadom na záver súdu prvého stupňa nespôsobilo nesprávnosť napadnutého rozsudku.

Po preskúmaní obsahu žalobcom podaného odvolania proti rozsudku súdu prvého stupňa odvolací súd konštatuje, že vyššie uvedené odvolacie dôvody sú vo vzťahu k prejednávanej veci nepravdivé. Je zrejmé, že obsah podaného odvolania vyhotovil právny zástupca žalobcu tak, aby obsah odvolacie dôvody takmer vo všetkých veciach, v ktorých žalobca uplatnil proti žalovanému na súdoch Slovenskej republiky svoje nároky na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z.z. Uvedené sa prejavuje predovšetkým v námietkach proti procesnému postupu súdu prvého stupňa, keď žalobca napríklad na jednej strane tvrdí, že súd rozhodol bez pojednávania a na druhej strane tvrdí, že pre nariadenie pojednávania vo veci samej nemal súd splnené základné povinnosti a zákonné podmienky. Z tohto pohľadu sa obsah odvolania javí bez znalosti konkrétnej procesnej situácie v postupe súdu prvého stupňa v danej veci.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods.1 v spojení s § 142 ods.1 O.s.p. Žalovaný, ktorému by podľa výsledku konania patrila náhrada trov odvolacieho konania, si výšku

týchto trov nevyčíslil do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozsudku, zo spisu mu žiadne trovy odvolacieho konania nevyplývajú, preto odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania podľa § 151 ods. 2 O.s.p. nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.